

Мій прадід пройшов на **війну у 1941**. Він був у полоні, тричі тікав із концтабору, бо свобода для нього була вищою за страх. Його життя обірвалося трагічно - він був розстріляний. Але його вибір - жити вільним - назавжди залишився в нашій родинній пам'яті як приклад найвищої гідності.

Мої бабуся і дідусь пережили **війну і голод ще дітьми**. У них не було грошей, золота чи матеріальних статків. Вони часто повторювали: найстрашніше - це війна і голод. І ці слова стали для мене не просто спогадом, а настановою.

Родинне дерево «Від коріння до крони»

Наша родина живе у традиціях і пам'яті.

Сьогодні **наші діти живуть у війні**. Наше завдання - зберегти країну, вистояти. Зробити все, щоб наші онуки знали про війну і голод лише з підручників історії, а не з власного життя.

Моє коріння - сильне і глибоке.

Ми продовження цього коріння, яке творить історію і формує націю.